

Dr. Markus Eickmann, Institut für Virologie, Hans-Meerwein-Str 2, 35043 Marburg
(Institut Virologii, ul. Hansa-Meerweina 2, 35043 Marburg)

Do
Bioclimatic GmbH (Bioclimatic Sp. z o.o.)
Im Niedernfeld 4
D-31542 Bad Nenndorf

Specjalizacja Medyczna
Instytut Wirusologii
Dr Markus Eickmann
Tel.: 06421 2864315
Faks: 06421 2865482
E-Mail: eickmann@staff.uni-marburg.de
Adres: Hans-Meerwein-Straße 2
35043 Marburg
Internet: www.uni-marburg.de/FB20/virologie
Marburg, dnia: 03.11.2009

Ekspertyza potwierdzająca skuteczność urządzenia Bioclimatic serii Viroxx przeciwko wirusowi grypy H1N1 (A/Hamburg/05/09)

Urządzenie Viroxx firmy Bioclimatic GmbH (Bioclimatic Sp. z o. o.), D-31542 Bad Nenndorf badano pod kątem jego właściwości dezaktywujących wirusa grypy H1N1 (szczep A/Hamburg/05/09). Oceniano skuteczność źródła promieniowania UV, zastosowanego w urządzeniu.

Wirusa poddawano ekspozycji na promieniowanie UV w podłożu hodowlanym z 0,1% albuminą osocza wołowego (BSA), przez 60 sekund, 1 sekundę i 0,5 sekundy.

Podsumowując można stwierdzić, że źródło UV, zastosowane w urządzeniu firmy Bioclimatic Viroxx z odległości ustalonej przez producenta, już po 0,5 sekundy cechowało się właściwościami dezaktywującymi wirusa grypy H1N1, którego zakaźność po zastosowanej procedurze spadała poniżej progu wykrywalności.

Dr Markus Eickmann

Laboratorium

Instytut Wirusologii, Hans-Meerweinstraße 2, 34043 Marburg

Charakterystyka urządzenia

Oznaczenie produktu	Viroxx
Producent	Bioclimatic GmbH (Bioclimatic Sp. z o. o.) Im Niedernfeld 4 D-31542Bad Nenndorf

Warunki testu

Okres testowania	październik - listopad 2009
Temperatura prowadzenia testu	20,0 +/- 0,5°C
Czas działania promieniowania UV w odległości ustalonej przez producenta	60,1 i 0,5 sekundy
Zanieczyszczenie (obciążenie proteinowe)	0,2% BSA
Rozcieńczalnik	Preparat Minimum Essential Medium (MEM) (Firma: GIBCO)
Szczep wirusa	Wirus grypy H1N1 (A/ Hamburg/05/09)

Wytworzenie zawiesiny wirusowej

Do wytworzenia zawiesiny wirusowej wykorzystano komórki MDCK, które hodowano w kolbach Roux o pojemności 175 cm² (Nunc GmbH & Co, Wiesbaden) z podłożem hodowlanym Minimum Essential Medium (MEM), z dodatkiem 10% płodowego osocza cielęcego (FKS), pirogronianu sodu, penicyliny, streptomycyny i glutaminy. Hodowane i skoncentrowane do 80% komórki MDCK zostały zakażone wirusem grypy H1N1 (A/Hamburg/05/09) w kolbach o pojemności 175 cm² z wielokrotnością zakażenia (moi) o wartości 0,1. Komórki inokulowano z 10 ml odpowiednio rozcieńzonego roztworu wirusowego i następnie inkubowano przez jedną godzinę w temperaturze 37°C (5% CO₂) w inkubatorze. Następnie 30 ml MEM z dodatkiem glutaminy, penicyliny, streptomycyny, 1µg/ml TPCK-trypsyny i BSA o stężeniu końcowym równym 0,2%, aż do momentu wystąpienia działania cytopatycznego, przechowywano w inkubatorze w temperaturze 37°C (5% CO₂). 72 godziny po zakażeniu zebrano supernatant. Zawierający wirusy supernatant poddano dziesięciominutowemu wirowaniu z prędkością 3000 obrotów na minutę w wirówce Megafuge 1.0 R (Heraeus) w celu oczyszczenia z resztek komórkowych i przechowywano w temperaturze 4 °C.

Wykonanie próby dezaktywacji

Zawiesina zawierająca testowanego wirusa (80 µl) została naniesiona na odpowiedni nośnik i przez 60, 1 i 0,5 sekundy, w ustalonej przez producenta odległości poddawano ją ekspozycji na działanie źródła promieniowania UV. Przestrzeganie krótkich czasów inkubacji (1 i 0,5 sekundy) zapewniono dzięki zastosowaniu mechanizmu wyzwalającego jednostki oświetlającej.

Kontrolę wirusową poddawano analogicznej procedurze, tak, jak roztwór produktu testowego. Procedurę testową prowadzono w temperaturze 20,0 +/- 2°C. Po napromieniowaniu przeprowadzono od razu miareczkowanie zakaźności resztkowej w 10 etapach z MEM z penicyliną, streptomycyną, glutaminą, BSA oraz trypsyną, oraz wykonano szereg rozcieńczeń hodowli komórkowych formujących kolonie w płytkach z 96

studzienkami. Inkubację hodowli komórkowej prowadzono w temperaturze 37°C w inkubatorze CO₂, ze stężeniem CO₂ równym 5%.

Określenie zakaźności

Zakaźność określono na podstawie próby ilościowej (punkt końcowy miareczkowania): do tej próby zastosowano płytki z 96 studzienkami ze stężonymi hodowlami komórek MDCK. W co czwartej studzience umieszczono po 100 µl szeregu rozcieńczeń. Następnie płytki do hodowli komórkowych inkubowano przez 3 dni w temperaturze 37° C w inkubatorze CO₂ w stężeniu CO₂ równym 5%. Działanie cytopatyczne dokumentowano na podstawie oceny w mikroskopie świetlnym. Następnie wykrywano rozcieńczenie zawiesiny wirusowej, przy którym 50% zaszczerpionych rozcieńczonych hodowli było zakażone (TCID₅₀/ml). Obliczenie wartości TCID₅₀/ml wykonano na podstawie metody wg Spearman-Kärbera (Br. J. Psychol. 2(1908): 227-42, Arch. exp. Path. Pharmac. 162 (1931): 480-87).

Obliczenie skuteczności dezaktywacji wirusa

Ocenę skuteczności dezaktywacji wirusa wykonano obliczając zmniejszenie miana ($\Delta \log$ TCID₅₀) w porównaniu do każdorazowo, równolegle przeprowadzanego miareczkowania kontrolnego.

